

Brussel, 18 oktober 1995.

H.R.F./Fin./95-45

**ADVIES VAN DE AFDELING "FINANCIERINGSBEHOEFTE VAN DE OVERHEID"
M.B.T. DE RESPONSABILISERINGSBIJDRAGEN 1995 EN 1996**

---

1. Opdracht.

Met zijn brief van 12 september laatstleden, vraagt de Heer Colla, Minister van Pensioenen de Afdeling om advies m.b.t. de responsabiliseringsbijdragen voor 1995 en 1996.

Bedoelde responsabiliseringsbijdrage werd ingesteld door de bijzondere wet van 27 april 1994 (B.S. 25.05.1994).

2. Voorafgaande bemerkingen.

De Afdeling benadrukt dat zij, alhoewel aangewezen door de bijzondere wet, niet over de nodige middelen beschikt om deze opdracht op een correcte en niet-weerlegbare wijze uit te voeren.

In haar functie kan de Afdeling daardoor alleen een evaluatie maken van de argumentatie m.b.t. sommige discussiepunten die er tussen de Federale Overheid en een Gemeenschap of een Gewest rijzen. Een punctuele verificatie van de cijfers is om verschillende redenen onmogelijk. Zo beschikt de Afdeling o.a. over onvoldoende tijd gezien de laattijdige overlegging van het dossier. Doch bovendien werd door de bijzondere wet geen inzagerecht toegekend aan de Afdeling, waardoor een werkelijke verificatie onmogelijk is.

In die context is dit advies noodgedwongen beperkt tot de vaststelling van een aantal randvoorwaarden binnen dewelke de vooropgestelde parameterwaarden en coëfficiënten, die de responsabiliseringsbijdrage bepalen, bekomen werden.

3. Vaststellingen m.b.t. de responsabiliseringsbijdrage voor 1995 en 1996.

In uitvoering van de wet dient de Afdeling een advies te geven over 3 elementen :

3.1. *De vaststelling van de bijdragevoet (art. 3) en de coëfficiënten voor de vaststelling van de fictieve theoretische pensioenmassa (art. 6, § 2).*

3.1.1. Bijdragevoet (pensioenmassa/loonmassa).

De vaststelling van de **pensioenmassa** steunt voor 1990 op de budgettaire aanrekeningen, voor de periode 1991-1994 op de werkelijke uitgaven en voor 1995 op de budgettaire raming. Deze werkwijze beantwoordt aan de wettelijke bepalingen. Geen van de betrokken Gemeenschappen of Gewesten heeft de berekende massa ter discussie gesteld. Er mag daarom worden aangenomen dat deze massa op een correcte wijze werd bepaald.

De **loonmassa** kan door de Federale Overheid alleen op basis van de gegevens van het Fonds voor Overlevingspensioenen (FOP), het enige centraal beschikbare element, bepaald worden. De rekeningen van het FOP zijn evenwel slechts goedgekeurd door het Rekenhof tot 1989. De gegevens van de jaren 1990-1991 zijn gebaseerd op effectieve realisaties die in het kader van de rekeningaflegging nog moeten goedgekeurd worden door het Rekenhof en om die reden niet als absoluut vaststaand kunnen beschouwd worden. De gegevens voor de jaren 1992-1994 steunen op de tot op heden gekende realisaties. De loonmassa 1995 is gebaseerd op een raming die uitgaat van de realisaties na 6 maand.

Gezien de raming van de loonmassa 1995 niet door alle deelgebieden kon aanvaard worden, gezien er tevens aanwijzingen zijn dat de extrapolatie van de toestand na 6 maand voor de Gemeenschappen tot een overschrijding van de werkelijke loonmassa zou kunnen leiden meent de Afdeling dat het wenselijk is dat de Federale Overheid en de betrokken Gemeenschappen en Gewesten de loonmassa in onderling overleg zouden herzien en tot een gezamenlijk standpunt zouden komen m.b.t. deze raming.

3.1.2. De coëfficiënten voor de bepaling van de fictieve theoretische pensioenmassa.

Het indexcijfer van de consumptieprijzen werd verrekend volgens de geldende principes en met de correcte coëfficiënten. Door het feit dat sommige pensioenen vooraf (eerste dag van de maand) en andere achteraf (laatste dag van de maand) betaald worden diende een gewogen index berekend te worden. Die werkwijze is niet expliciet in de wet voorzien, maar sluit volgens de Afdeling aan bij de geest van de wet.

De volume-index gaat uit van het gemiddeld aantal uitbetaalde pensioenen in een burgerlijk jaar zoals medegedeeld door de Federale Overheid. Voor 1995 werd het aantal pensioenen geëxtrapoléerd op basis van de gegevens van juni 1995 en dat op basis van een evolutie die de vorige jaren werd vastgesteld tussen de gegevens van juni en de gemiddelden over het hele jaar.

Voor de bepaling van *de faktor perekwatie* dienden een aantal hypothesen te worden gehanteerd.

De Afdeling is van oordeel dat de Federale Overheid en de Gemeenschappen en de Gewesten het nodige overleg dienen te plegen ten einde de juridische controverse m.b.t. de bepaling van deze parameters uit te klaren. Daarbij dienen de hypothesen binnen dewelke de perekwatiefactor dient te worden berekend, duidelijk afgelijnd te worden.

Bovendien heeft de uitvoering van een perekwatie ook nog gevolgen tijdens verschillende jaren na de effectieve inwerkingtreding ervan. Dit maakt dat de perekwatiefactor voor verschillende jaren in het verleden dient aangepast te worden. Aangezien de wet (art. 6 § 2) alléén toelaat om bij de vaststelling van de definitieve responsabiliseringsbijdrage het laatste jaar te herzien, heeft de administratie de recentste perekwatieparameters gebruikt voor de voorlopige bijdrage 1996. Gezien de Gemeenschappen en de Gewesten daartegen niet geprotesteerd hebben lijkt deze werkwijze aanvaardbaar.

De faktor reglementering steunt op de gegevens die door de Federale Overheid werden meegeedeeld. De technische bepaling verliep volgens dezelfde procedure als voor de perekwatiefactor.

De Afdeling heeft geen kennis gekregen van eventuele discussiepunten. Zij is dan ook van oordeel dat de coëfficiënten m.b.t. de faktor reglementering aanvaard kunnen worden zoals ze in voorliggend dossier werden vastgesteld. De Afdeling wijst er evenwel op dat zoals voor de perekwatiefactor deze coëfficiënten in de toekomst nog kunnen wijzigen zonder dat ze, met uitzondering van de wijzigingen die voor het laatste jaar worden vastgesteld, nog een effect kunnen hebben op de definitieve responsabiliseringsbijdrage (1). De nieuwe parameters worden wel gebruikt voor de vaststelling van de voorlopige responsabiliseringsbijdrage van het daaropvolgende jaar.

3.2. *De trekkingscoëfficiënten (art. 7, § 2 en 3).*

N.a.v. de voorlopige vaststelling van de responsabiliseringsbijdrage 1995 werd gesteld dat het impact van de bevoegdheidsoverdrachten tussen de Overheden op de trekkingscoëfficiënten, bij de vaststelling van de definitieve responsabilisering voor 1995, zou worden verrekend. Dit is, alhoewel de administratie met haar brief van 19 juli 1995 bij de Gemeenschappen en de Gewesten heeft aangedrongen op het bekomen van het noodzakelijke cijfermateriaal, vooralsnog niet voor alle deelgebieden het geval.

De Afdeling dringt er bij de Gemeenschappen of de Gewesten, die de nodige informatie nog niet doorgespeeld hebben, op aan dat daar ten spoedigste werk zou van gemaakt worden. Zolang die gegevens niet geïntegreerd zijn is het onmogelijk de responsabiliseringsbijdrage correct vast te stellen.

---

1 Volgens art. 6 § 2 laatste lid kunnen er n.a.v. de definitieve vaststelling van de responsabiliseringsbijdrage alleen nog wijzigingen aangebracht worden in de basisgegevens m.b.t. het laatste jaar.

4. Besluit.

Het is voor de Afdeling in de huidige stand van het dossier niet mogelijk om een advies te geven over de voorgestelde coëfficiënten en de daaruit voortvloeiende responsabiliseringsbijdragen.

Bovendien is de Afdeling van oordeel dat de bijzondere wet van 27 april 1994 moet geïnterpreteerd worden in die zin dat de Afdeling terzake slechts zou moeten tussenbeide komen nadat er tussen de Federale Overheid en de Gemeenschappen en de Gewesten een consensus gevonden is over de juridische aspecten en over het basiscijfermateriaal.

De Afdeling verzoekt de betrokken Overheden om een procedure uit te werken die het moet mogelijk maken om tot een gezamenlijk standpunt te komen.